

Gdy Matka Boża odpocząć chciała...

mel.: Alfons Puscher,
sł.: Krystyna Michalska

1. Gdy Ma - tka Bo - ża od - po - cząć chci - ła z da - le - kiej mę - cza - cej
2. Przy - wę - dro - wa - ła, aż z Ko - cha - wi - ny, prze - szła gra - ni - ce, po -
3. Tyś ży - cia wier - nych je - dy - ną o - sło - dą, po - wiedz Ma - ry - jo czy

dro - gi. Na wzgó - rzu na - szą świą - ty - nię uj - rza - ła
sto - jów wie - le. Za to co czwar - tek w No - wen - nie ją czci - my
do - brze Ci na - mi? Czy mi - łe pie - śni zro - szo - ne łą,

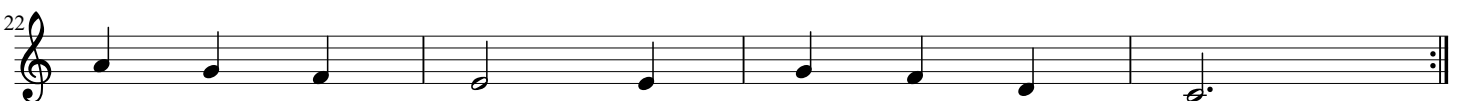
i już na za - wsze we - szła w jej pro - gi. To nie przy - pa - dek,
pie - śni sła - wi - my w na - szym koś - cie - le. To nie przy - pa - dek,
czy przyjść mo - że - my z na - szy - mi proś - ba - mi? To nie przy - pa - dek,

żeś do nas przy - by - ła Już przed wie - ka - mi wy - bra - łaś ten gród.
żeś do nas przy - by - ła. Tyś przed wie - ka - mi o - ca - li - ła gród.
że do was przy - by - łam. Chcę wa - sze pro - śby do Sy - na nieść.

W To - bie na - dzie - ja i na - sza si - ła,
Z wdzię - czno - ści w her - bie Cię u - mie - ści - li,
Ja tyl - ko wo - łą Bo - żą speł - ni - łam.

To w na - sze srto - ny przy - słał Cię Bóg.
tu - tej - si wier - ni, po - boż - ny lud.
Je - mu na wie - ki chwa - ła i cześć.